

עין משפט
גור מוצה

ג:

חמש עשרה נשים
פרק ראשון יבמות

מסורת הש"ס

(א) וקמן יא. (ב) יא. (ג) וקמן יא. (ד) וקמן יא. (ה) וקמן יא. (ו) וקמן יא. (ז) וקמן יא. (ח) וקמן יא. (ט) וקמן יא. (י) וקמן יא. (יא) וקמן יא. (יב) וקמן יא. (יג) וקמן יא. (יד) וקמן יא. (טו) וקמן יא. (טז) וקמן יא. (יז) וקמן יא. (יח) וקמן יא. (יט) וקמן יא. (כ) וקמן יא. (כא) וקמן יא. (כב) וקמן יא. (כג) וקמן יא. (כד) וקמן יא. (כה) וקמן יא. (כו) וקמן יא. (כז) וקמן יא. (כח) וקמן יא. (כט) וקמן יא. (ל) וקמן יא.

גלוין הש"ס

נב' לפי שאינו בפרט
צורה לקמן די יודי עובד:
שם לא תעשה שבת בו
בית כי יודי עובד עובד
רשעים תלק יודי קרי רלל:
רש"י ויה צרת שבטא
ובי בראית פירקין. דף
יב ע"א וז"ל: שם היה
מחור גרושתו וכו' שיתוק
אמורה אהרבה. ע"י
לקמן דף יב ע"א וז"ל:
תוב' היה יב' כי ב'
שבתה שבתה. להלוי
אחת נקראתו ר"ש יודי
דמסקין לזמה מותרת:

הגרות הב"ח

(א) וקמן יא. (ב) וקמן יא. (ג) וקמן יא. (ד) וקמן יא. (ה) וקמן יא. (ו) וקמן יא. (ז) וקמן יא. (ח) וקמן יא. (ט) וקמן יא. (י) וקמן יא. (יא) וקמן יא. (יב) וקמן יא. (יג) וקמן יא. (יד) וקמן יא. (טו) וקמן יא. (טז) וקמן יא. (יז) וקמן יא. (יח) וקמן יא. (יט) וקמן יא. (כ) וקמן יא. (כא) וקמן יא. (כב) וקמן יא. (כג) וקמן יא. (כד) וקמן יא. (כה) וקמן יא. (כו) וקמן יא. (כז) וקמן יא. (כח) וקמן יא. (כט) וקמן יא. (ל) וקמן יא.

הגרות הגר"א

א] וקמן יא. (ב) וקמן יא. (ג) וקמן יא. (ד) וקמן יא. (ה) וקמן יא. (ו) וקמן יא. (ז) וקמן יא. (ח) וקמן יא. (ט) וקמן יא. (י) וקמן יא. (יא) וקמן יא. (יב) וקמן יא. (יג) וקמן יא. (יד) וקמן יא. (טו) וקמן יא. (טז) וקמן יא. (יז) וקמן יא. (יח) וקמן יא. (יט) וקמן יא. (כ) וקמן יא. (כא) וקמן יא. (כב) וקמן יא. (כג) וקמן יא. (כד) וקמן יא. (כה) וקמן יא. (כו) וקמן יא. (כז) וקמן יא. (כח) וקמן יא. (כט) וקמן יא. (ל) וקמן יא.

הגרות מורה"ב

א] וקמן יא. (ב) וקמן יא. (ג) וקמן יא. (ד) וקמן יא. (ה) וקמן יא. (ו) וקמן יא. (ז) וקמן יא. (ח) וקמן יא. (ט) וקמן יא. (י) וקמן יא. (יא) וקמן יא. (יב) וקמן יא. (יג) וקמן יא. (יד) וקמן יא. (טו) וקמן יא. (טז) וקמן יא. (יז) וקמן יא. (יח) וקמן יא. (יט) וקמן יא. (כ) וקמן יא. (כא) וקמן יא. (כב) וקמן יא. (כג) וקמן יא. (כד) וקמן יא. (כה) וקמן יא. (כו) וקמן יא. (כז) וקמן יא. (כח) וקמן יא. (כט) וקמן יא. (ל) וקמן יא.

תוספות ישנים

א] וקמן יא. (ב) וקמן יא. (ג) וקמן יא. (ד) וקמן יא. (ה) וקמן יא. (ו) וקמן יא. (ז) וקמן יא. (ח) וקמן יא. (ט) וקמן יא. (י) וקמן יא. (יא) וקמן יא. (יב) וקמן יא. (יג) וקמן יא. (יד) וקמן יא. (טו) וקמן יא. (טז) וקמן יא. (יז) וקמן יא. (יח) וקמן יא. (יט) וקמן יא. (כ) וקמן יא. (כא) וקמן יא. (כב) וקמן יא. (כג) וקמן יא. (כד) וקמן יא. (כה) וקמן יא. (כו) וקמן יא. (כז) וקמן יא. (כח) וקמן יא. (כט) וקמן יא. (ל) וקמן יא.

למעוטי דרב דרב אסי. וא"ת לימעט מרויחו ממניא דרישא
דכיון דתנן ט"ו נשים ליכא למימר שיר וממעטי כולו
מדלא קמי לנו דלאמר צפ"ק דקדושין (דף טז:) וכו' תנא משיר
והא ארבעה קמי טו"ל דהכל לא מני למיתנינהו כדמסקי לפי שאין

צורת נרה וליכא למעוטי מדלא קמי
לכו אלל מייסודא דמתני ועמא
דרב אפי דלפניו עליה אפרש
לקמן (ב) זע"ה:

לפי שאין בצרת צרה. וא"ת
דמשכתה לה צרת נרה לעינן
נועל שנשאת לאחיו (ו) ולו אשה אחרת
ומת בלא נשים וצרתה אחרת מן
הנועל דלענין נועל נמי טומאה צה
נמו לענין נעול ואם הלכה הנדה
וגמת לאחיו השני ולו אשה אחרת
ונת נשט שהיא פטורה * כך צרתה
פטורה ו"ל דכיון דלגבי נעול לא

משכתה צרת נרה אין לנו להחמיר
בטומאה דגבי נועל יותר מטומאה
דגבי הנעול ועוד אר"י דדוקא
בטומאה דכתיב גבי נעול הוי כעריית
דכתיב בלשון ללו לא יוכל בעלה
וגו' (דברים כד) אלל בנעול לא כתיב
לאו אלל ונפקתה והיא נעמאה (בבבב)

חומפת ישנים
למטי דרב ורב אסי
וא"ת למה י' תני מטי
מח מטיא ממעטינן כלה
דכיון דתני מטיא לא
שיר מדי. ו"ל דלגבי
שיר מטיא למעוטינן
לכו לכו הוי אמיא
דשמה מטיא מטיא כלה
דכיון דרב אפי ויהי
מנו לה לפי שאין
שות להויה דמתני לפי
שאין צרת נרה כדלמיתני
לקמן דרב אפי ויודי
דמתני למעוטינן ט"ו
דמתני פטורה נרומית
אלל דרב אפי ורב אסי
פטורה: לפעוטי צרת

מה אחות אשה מיוחדת בו.
וא"ת מה לאחות אשה שכן
יבדו לרבות דפרקין צפ"ק הגע על
יבמתו (לקמן דף טז:) וכו' ו"ל דלמיתני
ד' יונה דקוף שמעתי (דף טז.)
סמין: **יבול** שאני מוכה אף שש
עריות חבורות מא"ה. המ"ל יכול
שאי מוכה אף שלל במקום מלוא:
טעמא דרבב רחמנא עליה הא
לאו הכי הוה אמינא

אחות אשה מייבבת. ומיהו לר"י
דמנא היה הא נימא דלוי לאו עליה
נמי אחות אשה לא ממייבבת דלוי
עשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
ואלטרקין עליה למיסר לאשמעינן
דבעלמא דמי דכ"ג אמר לקמן
טעמא דכתיב רחמנא אח שנתומי
שנתומי הא לאו הכי דמי וכו' א
דלשומע אני דכתיב קפדי דמשמע
לישנא דלוי לאו עליה ה"א דמי א"כ
מאי משני רבא כפוף מקמלא ערוה
גופיה לא נריכא קרא דלוי עשה
דוחה לית שיש בו צרת אלל ע"כ
שומע אני לאו דוקא והכי קאמר (ו)
אם מ"ל דמי הא כתיב עליה ומיהו
עיקרלא לאו להכי אחא ואר"י דמי
בעלמא אין עשה דוחה לא תעשה
שיש בו צרת לא ה"ל לתנא למדרש

מה אחות אשה מיוחדת בו.
וא"ת מה לאחות אשה שכן
יבדו לרבות דפרקין צפ"ק הגע על
יבמתו (לקמן דף טז:) וכו' ו"ל דלמיתני
ד' יונה דקוף שמעתי (דף טז.)
סמין: **יבול** שאני מוכה אף שש
עריות חבורות מא"ה. המ"ל יכול
שאי מוכה אף שלל במקום מלוא:
טעמא דרבב רחמנא עליה הא
לאו הכי הוה אמינא

אחות אשה מייבבת. ומיהו לר"י
דמנא היה הא נימא דלוי לאו עליה
נמי אחות אשה לא ממייבבת דלוי
עשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
ואלטרקין עליה למיסר לאשמעינן
דבעלמא דמי דכ"ג אמר לקמן
טעמא דכתיב רחמנא אח שנתומי
שנתומי הא לאו הכי דמי וכו' א
דלשומע אני דכתיב קפדי דמשמע
לישנא דלוי לאו עליה ה"א דמי א"כ
מאי משני רבא כפוף מקמלא ערוה
גופיה לא נריכא קרא דלוי עשה
דוחה לית שיש בו צרת אלל ע"כ
שומע אני לאו דוקא והכי קאמר (ו)
אם מ"ל דמי הא כתיב עליה ומיהו
עיקרלא לאו להכי אחא ואר"י דמי
בעלמא אין עשה דוחה לא תעשה
שיש בו צרת לא ה"ל לתנא למדרש

עליה לאיסורא ולא יטרכך לגופיה אלל
מה להלן בחמות אשה חף כאל בחמות
ודאי סבר האי תנא עשה דוחה לא תעשה
דפרקין לקמן (דף טז:) מנאי דהאי עשה
ר"י כרבי מאיר אלל כל כונה דס"ד דדמי
הדא היכי משכתה לה כדמנא לקמן חקושיא
פשוט דעשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
מעשה דיבוס דמי לא תעשה דכרת דאשת
דא"כ היכי דמי עלה מי דמי חודא איסורא
היכי צע למליף ועוד דלקמן כי צע למליף
לנסוף ועוד דמלא איסורא מיהא ילף מאשת

אחות אשה מייבבת. ומיהו לר"י
דמנא היה הא נימא דלוי לאו עליה
נמי אחות אשה לא ממייבבת דלוי
עשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
ואלטרקין עליה למיסר לאשמעינן
דבעלמא דמי דכ"ג אמר לקמן
טעמא דכתיב רחמנא אח שנתומי
שנתומי הא לאו הכי דמי וכו' א
דלשומע אני דכתיב קפדי דמשמע
לישנא דלוי לאו עליה ה"א דמי א"כ
מאי משני רבא כפוף מקמלא ערוה
גופיה לא נריכא קרא דלוי עשה
דוחה לית שיש בו צרת אלל ע"כ
שומע אני לאו דוקא והכי קאמר (ו)
אם מ"ל דמי הא כתיב עליה ומיהו
עיקרלא לאו להכי אחא ואר"י דמי
בעלמא אין עשה דוחה לא תעשה
שיש בו צרת לא ה"ל לתנא למדרש

עליה לאיסורא ולא יטרכך לגופיה אלל
מה להלן בחמות אשה חף כאל בחמות
ודאי סבר האי תנא עשה דוחה לא תעשה
דפרקין לקמן (דף טז:) מנאי דהאי עשה
ר"י כרבי מאיר אלל כל כונה דס"ד דדמי
הדא היכי משכתה לה כדמנא לקמן חקושיא
פשוט דעשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
מעשה דיבוס דמי לא תעשה דכרת דאשת
דא"כ היכי דמי עלה מי דמי חודא איסורא
היכי צע למליף ועוד דלקמן כי צע למליף
לנסוף ועוד דמלא איסורא מיהא ילף מאשת

עליה לאיסורא ולא יטרכך לגופיה אלל
מה להלן בחמות אשה חף כאל בחמות
ודאי סבר האי תנא עשה דוחה לא תעשה
דפרקין לקמן (דף טז:) מנאי דהאי עשה
ר"י כרבי מאיר אלל כל כונה דס"ד דדמי
הדא היכי משכתה לה כדמנא לקמן חקושיא
פשוט דעשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
מעשה דיבוס דמי לא תעשה דכרת דאשת
דא"כ היכי דמי עלה מי דמי חודא איסורא
היכי צע למליף ועוד דלקמן כי צע למליף
לנסוף ועוד דמלא איסורא מיהא ילף מאשת

עליה לאיסורא ולא יטרכך לגופיה אלל
מה להלן בחמות אשה חף כאל בחמות
ודאי סבר האי תנא עשה דוחה לא תעשה
דפרקין לקמן (דף טז:) מנאי דהאי עשה
ר"י כרבי מאיר אלל כל כונה דס"ד דדמי
הדא היכי משכתה לה כדמנא לקמן חקושיא
פשוט דעשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
מעשה דיבוס דמי לא תעשה דכרת דאשת
דא"כ היכי דמי עלה מי דמי חודא איסורא
היכי צע למליף ועוד דלקמן כי צע למליף
לנסוף ועוד דמלא איסורא מיהא ילף מאשת

עליה לאיסורא ולא יטרכך לגופיה אלל
מה להלן בחמות אשה חף כאל בחמות
ודאי סבר האי תנא עשה דוחה לא תעשה
דפרקין לקמן (דף טז:) מנאי דהאי עשה
ר"י כרבי מאיר אלל כל כונה דס"ד דדמי
הדא היכי משכתה לה כדמנא לקמן חקושיא
פשוט דעשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
מעשה דיבוס דמי לא תעשה דכרת דאשת
דא"כ היכי דמי עלה מי דמי חודא איסורא
היכי צע למליף ועוד דלקמן כי צע למליף
לנסוף ועוד דמלא איסורא מיהא ילף מאשת

עליה לאיסורא ולא יטרכך לגופיה אלל
מה להלן בחמות אשה חף כאל בחמות
ודאי סבר האי תנא עשה דוחה לא תעשה
דפרקין לקמן (דף טז:) מנאי דהאי עשה
ר"י כרבי מאיר אלל כל כונה דס"ד דדמי
הדא היכי משכתה לה כדמנא לקמן חקושיא
פשוט דעשה דוחה לא תעשה שיש בו צרת
מעשה דיבוס דמי לא תעשה דכרת דאשת
דא"כ היכי דמי עלה מי דמי חודא איסורא
היכי צע למליף ועוד דלקמן כי צע למליף
לנסוף ועוד דמלא איסורא מיהא ילף מאשת

מכאן חף שש עריות חמורות מה טעם מפני שזקוקים כל העריות ו לו ויכין דחוקשין הני שש לט"י דהם כלל אסורות נקט
נמי ט"י לשש מה טעם שאל במקום מלוא חף הא נמי שאל במקום מלוא חף דמי ט"י אשלי' שלל במקום מלוא אסורות
ליכתי אלטרקין ליה לומר שאין צרת אלא מלוא ט"י אין אסורות אלל במקום מלוא שלל במקום מלוא שרו: